

[Kirsten Jacobsen.]

hvad de går ind til, når de køber en anpartslejlighed. Der er mange mennesker her i tinget, som igennem årene har haft en meget stor tilbøjelighed til at undervurdere folks evne til at finde ud af tingene. Jeg er ikke så bekymret for, hvordan folk læser de dokumenter, de får forelagt. Boligministeren ved udmærket godt, at jeg har et godt forslag til ham i den anledning, men det skal jeg fortælle ham om en anden gang.

Jeg blev noget forbavset, da hr. Gudme på det radikale venstres vegne sagde, at man var villig til at overveje en overgangsordning for anpartslejligheder. Jeg går ud fra, at hr. Gudme mente, at man ville give dem, der allerede lovligt havde købt, ret til at omsætte ikke bare i en overgangsperiode. Jeg vil blive meget ked af det, hvis jeg har misforstået det, men jeg håber, at hr. Gudme heroppefra vil give klart udtryk for, hvad det var, han mente med den bemærkning.

Jeg må vel nok til det konservative folkepartis ordfører sige, at jeg synes ikke rigtig, det er i partiets ånd at sige, at man ikke uden videre vil acceptere ministerens forslag. Jeg havde faktisk troet, at man ville tage et noget skarpere standpunkt.

Hr. Ømann havde en bemærkning om, at den private boligsektor er en jungle, hvor der går rovdyr omkring. Vi er nogle stykker, hr. Ømann, som kan huske, at vi fik et S-SF-boligforlig, jeg kan også godt huske de rovdyr, som gik rundt dengang, og jeg tror, der er nogle stykker, der med mig kan huske det. Hvis vi ikke dengang havde fået lavet den stramning af ejerlejlighedsloven, havde vi jo ikke haft nogen grund til at stå og holde hele denne lange diskussion nu.

Jeg må også give hr. Ømann ret i, at der er mange mennesker her i folketinget og specielt i boligudvalget, som ikke kender forskel på de forskellige begreber, og det har hr. Ømann i hvert fald klart herfra bevist, men jeg er overbevist om, at hr. Gudme selv vil gøre opmærksom på, hvordan det hænger sammen.

Må jeg til den kommunistiske ordfører, hr. Kaj Hansen, sige: hvad i alverden er det for en mærkværdig forestilling, at en øget udstykning af ejerlejligheder skulle skabe større inflation? Et større udbud giver la-

vere priser, og lavere priser giver mindre inflation, men det kan naturligvis være, at den kommunistiske terminologi strider imod al anden sund fornuft, ligesom den gør på så mange andre punkter.

Må jeg sige til hr. Wilhjelms, at grunden til, at jeg har været imod dette forslag, er, at det er et dårligt forslag, og det er et overflødigt forslag. Der har også allerede vist sig et flertal her i tinget for at øge muligheden for udstykning i ejerlejligheder, og derfor er der ikke nogen grund til at fortsætte det.

Må jeg så til slut sige, at nu har et flertal her i tinget markeret, at man er enig med det radikale venstre i dette lovforslag og nogenlunde i de krav, der er stillet op. Nu skulle det meget nødig vise sig, at det flertal, som i øjeblikket består af 98 mandater, som kan blive enige om en liberalisering af ejerlejlighedsloven, går hen, som det plejer, og sælger alle sine gode intentioner for at opnå et forlig med socialdemokratiet. Jeg synes, det ville være meget, meget beskæmmende, hvis det bliver resultatet, at først markerer et flertal på 98 mandater sig, men når socialdemokratiet ikke er enig, så sælger man halvdelen af det gode, og så indgår man et forlig. Jeg håber ikke, at det bliver resultatet denne gang.

Gudme (RV):

Må jeg først gøre et par bemærkninger om spørgsmålet om at overtræde boligforliget. Her i anden omgang mødte fru Winnie Russell ikke selv på talerstolen, men sendte sine vidner herop, og de var jo af forskellig beskaffenhed. Hr. Wilhjelms rykkede således til undsætning med det mest søgte argument, som jeg længe har hørt, nemlig at da der kan være tale om en vis indbygget form for boligstøtte i dette at oprette ejerlejligheder, så skulle det af denne grund være i modstrid med boligforliget.

Hr. Grünbaum var det næste vidne, og jeg må da sige, at i det øjeblik hr. Grünbaum sætter sin egen person og sin ærlige sjæl i pant på sit udsagn her fra talerstolen, så lytter man med interesse, men jeg må oprigtigt talt sige, at den argumentation, som hr. Grünbaum kom med, ikke havde evne til at overbevise. Hr. Grünbaum sagde, at fordi en ting ikke er nævnt i et forlig, så berettiger det ikke til den slutning, at det